

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Premis Rosa M. Garriga a l'Emprenedoria Femenina

Barcelona, 17 de març de 2022

Bona tarda. Estic molt contenta de ser avui aquí, perquè, com sabeu, a les persones que tenim feines de representació a partir de la voluntat de la ciutadania ens conviden a molts actes. Jo avui en tenia cinc. N'he pogut fer dos de públics i un de privat, però n'hi ha dos als quals no he pogut anar; encara no tinc la capacitat de clonar-me.

Per tant, aquesta tarda, per què he triat aquest acte? Perquè s'hi reconeix el talent, la capacitat, l'emprenedoria, de les dones. I com a dona que encapçala un espai de representació ciutadana, com és el Parlament de Catalunya –el Parlament amb més dones de la seva història, perquè som el 50% de la societat i el 48,1% de diputades, encara no és un parlament paritari, però s'hi acostava, és la vegada que més s'hi acostava de la història, i a més a la Mesa som quatre dones i tres homes, i això sí que no havia passat mai en la història del Parlament, i també vaig triar un equip directiu amb una secretària general i un lletrat major, per tant un equip paritari–, sento, crec, que és important que donem suport a premis que reconeixen la trajectòria de dones emprenedores, dones que també cedeixen el pas i donen el testimoni a aquesta xarxa que és tan important, com han dit les premiades quan han pujat a recollir els premis, perquè altres dones també puguin fer la seva feina i veure-la reconeguda. És molt important que hi hagi iniciatives com aquesta, i per això també penso que és important acompanyar-les.

Quan has de parlar cap al final ja s'han dit moltes coses. En tot cas, els premis que avui s'han donat són molt significatius, perquè ens aporten aquesta mirada sobre una societat diversa, amb perspectives diverses, i tots tenen un fil conductor pel fet que reconeixen dones, tant una dona que comença una empresa de deixalleria i la converteix en una potencialitat per ajudar altres persones, com una dona trans que des d'una perruqueria fa una xarxa de solidaritat per a altres dones, o dones que reciclen roba perquè pugui tenir una vida més llarga i pugui arribar a moltes altres persones, o dones que amb aquesta idea de sostenibilitat i de l'art transformen els objectes. Per tant, crec que és molt significatiu que es reconeguïn maneres de fer que són molt pròpies de les dones, i per això agraeixo molt al jurat la feina complicadíssima que ha hagut de fer, ja que de setanta projectes n'han sortit aquests

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

guanyadors. També vull agrair la feina de Coca-cola amb relació a l'emprenedoria de les dones.

Jo soc professora, que és la professió més empoderadora, perquè és aquell poder per capacitar els altres per transformar no només el futur, sinó el present, ja.

Volia explicar-vos una anècdota que em va passar fa uns anys en una exposició que havíem d'inaugurar sobre un escriptor, una inauguració a la qual jo assistia com a directora general del Govern de la Generalitat. En la inauguració hi havia homes, com és habitual, com ara ens deia la consellera. Hi havia un representant de l'entitat que ens acollia, un director general, un comissari... Tot eren homes. I jo era allà perquè com a directora general havia encarregat aquella exposició que s'inaugurava. El mestre de cerimònies va anar donant les paraules, i es veu que, com que no se'm veu, es va oblidar de donar-me-la a mi. El mateix comissari no sabia què fer, si parlar o no, quan li van donar la paraula a ell, perquè, evidentment, després del director general em tocava parlar a mi, també directora general. Es va generar una mica, una mica, molt poqueta, incomoditat. És un oblit; metre vuitanta, no se'm veia. Jo hauria pogut fer alguna cosa i prendre la paraula quan corresponia, però les dones també ja ho fem, això de no generar conflictes; no volem generar-ne. L'acte va continuar, anàvem passant per les diverses sales, i se m'acosta una senyora i em diu: «Que bé que ha anat, no?, la inauguració?» I dic: «Dona!, doncs no ha anat gens bé!» «Ah!, no? Per què?» Dic: «Dona!, perquè diria que aquesta inauguració es fa perquè hi ha hagut una institució, la Institució de les Lletres Catalanes, que l'ha fet, i això resulta que no ha tingut cap traducció en els parlaments.» «Ai! És veritat!» No se n'havia adonat. Aleshores, s'acosta al mestre de cerimònies, que quan arribem a l'última sala de l'exposició, sense haver-me dit res a mi abans, fa un gest perquè la gent se'l miri i diu: «Ara la Laura us vol dir unes coses.» Jo em dic Laura i tinc moltes coses a dir, però era una directora general del Govern de la Generalitat de Catalunya que havia encarregat una exposició sobre un escriptor del qual ni el mestre de cerimònies ni el director general que havien parlat no tenien ni idea. S'havien limitat a fer de ventrílocs d'alguna cosa que algú els havia dit que diguessin, mentre que jo sí que tenia moltes coses a dir sobre aquell escriptor. Vaig agafar la paraula i vaig dirigir unes paraules a la gent que quedava, que ja no era tanta com a l'inici de l'exposició. Quan vaig acabar la gent va aplaudir, i aquell senyor em diu a l'orella: «Si hagués sabut que parlaves tan bé t'hauria donat el micròfon abans.» Jo em pensava que allò que aquell senyor havia fet ja no era superable. Però sí. Tot pot sempre empitjorar. Això és absolutament real. I allà hi havia escriptors que van començar a aplaudir, i

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Biel Mesquida diu: «Aquesta és la nostra directora!», com volent dir que era jo qui havia parlat amb propietat sobre el que fèiem allà.

Hi ha un poema d'Anna Akhmatova, que van traduir Monika Zgustová i Maria-Mercè Marçal, que diu en un fragment: «Podria Beatriu crear com Dante / o Laura cantar la febre d'amor? / He ensenyat a una dona a fer servir la veu. / I ara, com puc fer-la callar?»

És evident que podem parlar, que vosaltres heu parlat, que quan les dones parlem tenim coses a dir, i avui les hem sentit.

Enhorabona per les vostres feines, per la vostra trajectòria, i gràcies, dones del futur, perquè sense dones no hi ha futur.

Moltíssimes gràcies.